

VESZPRÉMMEGYEI UJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 12 kor. Fél évre 6 kor. Negyed évre 3 kor. Egy óra 1 kor.
Leírások, tanítók, közéleti jegyzők 8 koronáért kapják a lapot
Egyes szám ára a csütörtöki lapból 8, a vasárnapból 16 fillér.

Főmunkatárs: **dr. Matkovich Tivadar.**
Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Ifj. Matkovich László.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Veszprém, Kossuth Lajos-utca 22.
Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok az utcán is árusíthatnak.

Jobbra-balra.

A faluvégi cigánylegény nagyon hengegett a korcsmában, hogy ő el fogja venni a kontaszt, a kastélyban lakó gróf gyönyörűséges leányát. Persze mindenki lehurrogatta, hogy az lehetetlen.

— Hogy volna lehetetlen, mikor félig már meg is van, — bizonykodott a legény.

— Félig már megvan? Hogy-hogy? — kérdezték csodálkozva a korcsmai vendégek.

— Hát úgy, hogy az egyik fél, már mint hogy én akarom. Tehát félig megvan.

Alighanem ilyenformán van meg félig az a kormányválság is, amelyről ellenzéki körökben olyan bizakodással beszélnek, mivel hogy ők, az ellenzéki urak szeretnék és akarnák, hogy meg legyen. A valóságban azonban majd csak annyi jut nekik belőle, mint a cigánylegénynek a grófi házasságból.

Politikai újév.

Az eddigi szokáshoz híven az országgyűlés pártjai tisztelgtek újév napján a vezéréknél, amikor fontos politikai nyilatkozatokat szoktak tenni.

A mostani tisztelgések alkalmával bőségesebben volt tárgya eme nyilatkozatoknak mint valaha. Egyfelől az aktuálisvá vált béke kérdése, másfelől a trónváltás, amelyet az ellenzék olyan politikai változások szülőanyjának is szeretne fölfonteltetni, amelyeknek eredménye nemcsak a jelenlegi kormány bukása, hanem a politika alapjának a megváltoztatása is lenne.

Konstatálni kívánjuk, hogy az ellenzéki vezéreknek nyilatkozataiból a legfőbb kellék, amely azokat ugy erkölcsi valamint állampolitikai szempontból értékesé tehetné, a hazafias felfogás és a nagyszabású államférfiúi mérték, hiányzik.

Elismerik, hogy az ántántnak a békét visszautasító válasza sötét árnyéként nehezedik állami életünk jövőjére; egy lélekzettel azonban hozzáteszik, hogy de azért körömszakadtáig fognak a legkiméletlenebb módon küzdeni ama párt és vezére ellen, amelynek és akinek vezetése alatt következett el az, hogy mi mint győző felek békét ajánlhatunk. Ez minden lehet csak hazafias dolog nem. És mikor — e szerint — további nagy küzdelmekre van kilátás a háborús ellenségeinkkel szemben, akkor az ehhez szükséges erőknél a nemzeti összetartásból való meritése helyett, a belküzdelmek és

kiméletlen politikai belháborúk inszenálása által való csökkentése szintén nem hazafias és nem is államférfiúi magatartás. Kilátszik belőle a lóláb, hogy a cél csak személyi változásra irányul. *Aute toi, que je m'y mette.*

Most, hogy a politikai alapgonddal és közjogi alap is változék, arra ők komolyan nem gondolhatnak. A most megkoronázott királynak egyetlen tényéből, egyetlen mondásából nem lehet következtetni, hogy a nagy előd által 1867-ben megalapozott nagy politikai műnek konstrukcióján csak egy morzsányit is akarna változtatni. Aminek pedig meg kellene történnie, ha ők, a 48-asok jönnének kormányra. De meg azt az alkotmányellenes lépést sem tétélezhetik fel a fiatal királyról, hogy a többség mellőzésével a kisebbségből nevezzen ki kormányt.

A közjogi küzdelem tehát, amit folytatnak, csak ürügy. Mert egy és ugyanazon közjogi alapon még kevésbé van jogcim a mai rezsim ellen küzdeni, amelynek nagy vezére szinte megelőzi őket azoknak a dolgoknak az uralkodóval való kieszközlésében, ami az ellenzéknek szája ize szerint van. Ami ugyan figyelmeztethetné őket ama nagy férfiú elleni agyarkodásuk meddségére is, mert az, hogy a korona birtokosa hallgat-legelső tanácsadója szavára, azt bizonyítja, hogy szükségse van rá és ragaszkodik hozzá.

Egyébként, hogy a válsághírek csak egy nem magas nivóju trükkje az ellenzéknek, amivel a kormány stabilitásába helyezett. bizalmat akarja csökkenteni, azt gróf Tisza István újévi beszéde fényesen bebizonyítja, amely mindenféle válsághirt alaposan megcáfol.

A háború.

A miniszterelnöki sajtóosztály távirata.

Höfer jelentése.

(Dec. 30.) Keleti harctér: Rimicul-Sarattól Falkenhayn állásról-állásra nyomja vissza az ellenséget. Krafft tábornok csapatai pedig ujra visszavetették azt. — József főherceg csapatai Zabala-Naruja és a Putna völgyben erős állások egész sorát ragadták el az ellenségtől és Harjannál elfoglalták az ellenséges vonalakat. Az ellenség 3000 foglyot, 6 ágyut, 20 géplegyvert veszített.

Német jelentés.

(Dec. 30.) Nyugati harctér: A Morte-Hommon előre tört csapataink a francia állásokon át az állások 2-ik, sőt 3-ik vonalába és több száz foglyot ejtettek. A megkísérelt francia ellentámadást visszaverték.

Bolgár jelentés.

(Dec. 30.) Macedon front: gyöngye tüzéségi tevékenység az egész fronton. — Román front: Az offenziva tervszerűen folyik. Megszállottuk Rasei falut.

Höfer jelentése.

(Dec. 31.) Keleti harctér: Elfoglaltuk a vizirul-suttesti vonalat és Slobozia területét. Két 10 centiméteres tarackot zsákmányoltunk. József kir. herceg serege az orosz ellentámadásokat visszavetette. 10 tisztet, 650 embert elfogtak.

Német jelentés.

(Dec. 31.) Nyugati harctér: A Somme északi partján angol és francia járőröket visszavertük. A Morte Hommon elfoglalt új állásaink elleni támadások mindnyáját visszavertük.

Bolgár jelentés.

(Dec. 31.) Macedon front: Gyenge tüzéségi tevékenység; járőrsatározások. Egy röplőt lelőtünk. — Román front: Dobrudzsában folytak a hadműveletek, hadosztályaink keleti Oláhországban a Kaimatalu folyó északi partján haladnak előre.

Höfer jelentése.

(Január 1.) Keleti harctér: Falkenhayn a hátráló ellenséget Foscani felé szorítja. — Az oroszokat a brailai hídfőre vetettük vissza. Csapataink Kézdivásárhelytől keletre és északkeletre román területen előre küzdik magukat. A Stannu és Ojtoz völgyben tért nyertünk, a Solyomtar-magaslatot elfoglaltuk.

Német jelentés.

(Jan. 1. Nyugati harctér: A tüzéségi harc időnkint heves volt. Az André déli partján ágyúink több löszerraktárt fölgújtottak.

Az új király.

Az ó-év utolsóelőtti napján megkoronázták az apostoli szent koronával IV. Károly királyt és Zita királynét s az ujesztendő hajnalhasadása már mint Magyarország felkent uralkodóit üdvözölhette őket. Adja a magyarok Istene, hogy a nagy elődéhez méltóan a szó etimologiai értelmében is jogosan legyen odailleszhető az új király neve elé a „dicsőségesen uralkodó” diszes jelző, amihez a jogcimet már trónörökös korában megszerzte a most fejére került szent korona vitéz védelmezése által. A nem hivatalos epítatonokat már előlegezte neki és felséges családjának a magyar nem-

zet bizalma, s trónralépésének első percétől fogva mély hódolattal tisztelt, igaz szívvel szeretve-szeretelt uralkodói e hazának.

A koronázásról, amellyel emez aktuális rovattunk lezárul, a következőkben számolunk be:

Reggeli országgyűlés.

Reggel 6 órakor megdördültek az ágyuk, ébresztőjeül a nevezetes napnak. Fél 7 órakor már együttes ülésben ültek az ország-házban a főrendek és képviselők báró Jósika Samu és dr. Szász Károly elnöklése alatt. A rövid ünnepélybevezető ülésről az egybegyűltek magyar diszjuhákban, parádés fogatokon áthajlattak Budára a már nagy tömegben összeverődött fővárosi nép kíváncsiságától kísérve. Nyomon követték őket a koronázásra hivatalos főúri, katonai és polgári méltóságok díszes fogatai, úgy szintén az ünnepélyre kikendít katonaság.

Korona és jelvények.

Ezalatt gróf Apponyi Sándor ország-bíró helyettes, gróf Khuen-Héderváry Károly, gróf Desseffy Aurél és a két koronaőr: gróf Széchenyi Béla és gróf Ambrózy Gyula a Mátyás-templom bejáratától jobbra nyíló Loretto-kápolnában kiveszik a vasládájából a koronát és a koronázási jelvényeket, s azt egy biborbáronny párnára helyezve a főoltárra viszik s ök maguk e körül helyezkednek el. Kívül Nemes Antal püspök és Halász Gyula őrnagy, a koronaórség parancsnoka.

A menet.

A várpalota körül már kora reggel óta nagy volt az élénkség. Pestről a Lánchidon át tödült a sok kocsi, automobil és a gyalogosok óriási tömege. Végre elhelyezkedett a tömeg s fél 9 órakor megindult a menet a koronázási templom felé, ahová már előzőleg sok főherceg elhajtott, köztük Augustia főhercegnő is két nemzeti szalagos leánykájával. A menet élén honvédhuszárok lovagoltak. Azután gyalogos dobosok és harsonások, akiket a pompás, ragyogó diszhintók sora követett a szemképrázató színekben ragyogó és arany-ezüst s drágakövektől csillogó, selyem és bársony díszmagyarba öltözött előkelőségekkel. Néhány előkelőség után jött gróf Tisza István nádorhelyettes udvari diszkocsiban. Mögötte mintegy 50 lépésnyire a királyi pár fogata. Nyolc fehér ló húzza a tündérszép diszhintót, melyben a király huszártábornoki egyenruhában, a királyné a magyar hölgyek által készített koronázási magyar diszruhában, a trónörökös fehér-arany apródi ruhában ülnek; igazi meglepetéstől ragyogó arccal viszonzva a lelkesült közönség nem szűnő éljenzését.

A koronázás.

A Mátyás-templomhoz érkezve a királyi pár ntán bevonulnak a templomba. Megérkezett Csernoch János hercegprímás is. Jönnek a zászlós urak. A királyi pár elhelyezkedik az oltárral szemben levő trónuson. A kórusból fölhangzik a magyar Himnusz, mire a király az oltárhoz lép, ahol a hercegprímás ülve várja. A kalocsai érsek felkéri a primást, hogy koronázza meg a királyt, mire az a királynak jobb karcsuklóját és vállát felkeni, Szent István palástját reáadják, a primás- és nádorhelyettes a fejére teszi a koronát, felölevezik derekára Szent István kardját, kezébe adják a jogart és az ország almáját s gróf Tisza István harsány hangon elkiáltja:

— Éljen a király!

Erre ezer és ezer torok percegig tartó éljen riadala reszelteti meg az ősi templom falait, tulharsogva az ágyuk dörgését és a harangok zugását.

A királyné koronázása következett ezután. Gróf Eszterházy Sándor a főoltárhoz

vezette a királynét, ahol a hercegprímás az ő jobb kézcsuklóját és vállát szintén felkenete a szent krizmával. Azután báró Hornig Károly megkoronázta őt a házi koronával, míg a primás a király fejéről levett koronával a jobb vállát érintette.

Aransarkantus vitézek.

A királyné a koronázási mise közben elhagyta a templomot, az aransarkantus vitézek lovaggá ütésének szertartása következett. Az első gróf Tisza Lajos, a miniszterelnök öccse, a béna kárpáti hős, a második báró Roszner István a fellábu hős, báró Roszner Ervin öfelsége személye körüli miniszter fia.

Eskütétel.

A lovaggá ütés után eskütételre a Sz. Háromság szoborhoz ment a király komoly határozott arccal s ott az esküt csengő hangon, szép magyarsággal messze hallhatóan mondotta el. Látszott, hogy lélekből beszél.

A kardvágás.

A lovaggá ütés szertartása után a király is lóra szállott és így tette meg az utat a Szentgyörgy-téren álló koronázási dombig. A látvány isteni volt, amit ez a káprázatos felvonulás nyújtott s annak a lelkesedésnek az összes méretei, a mely megnyilvánult egyszerűen hihetetlennek tűnik fel.

A koronázást dombra fellovagolva megtette az ifjú király Szent István király nehéz kardját könnyedén kezelve, a négy kardvágást, mely után a közönség szólni nem akaró éljenzése között bevonult a királyi palotába.

A király távozása után a közönség a királydombon található összes virágot, levelet és fűvet összeszedett, hogy emléktől eltegye.

A díszebéd.

Ezután következett az ünnepély befejezése a koronázási díszebéd, a királyi palotában a hol a király és királyné a sok főherceg és rangviselő jelenlétében foglalta el az asztalt. Az ebéd csak szimbolikus ebéd mert senki sem fogyaszt a főurak és orsz. képviselők által drága edényekben felhordott pompás étkekből s kimagasló mozzanata az, mikor a király, a gróf Széchenyi Emil főpohárnok által neki nyújtott arany serleget ajkaihoz emelve elkiáltja:

Éljen a haza! — mire a hercegprímás azzal válaszol:

Éljen a király!

A királyi pár visszavonult. Az ünnepélynek vége volt. De megmaradt az a boldogító érzés mindenki szívében örökre, kiirt-hatatlanul, hogy IV. Károly magyar király a szó igazi és nemes értelmében.

Királyi köszönet.

A király Reichenauból, a hova az ujévi ünnepeket szük családi körben eltölteni utazott, egy igen meleg hangu köszönő táviratot küldött a magyar nemzet részére gróf Tisza Istvánhoz, melynek szövegéről a következők:

Tisza István gróf magyar miniszterelnökömmek Budapest.

A koronázás magasztos ünnepének hatása alatt, szívem benső sugallatát követve, a királyné nevében is mély köszönetet mondok szeretett magyar nemzetemnek hűségéért és ragaszkodásáért, mely a koronázás alkalmából oly lelkes és a magyar nemzetet jellemző módon nyert kifejezést. Biztosítjuk a nemzetet, hogy szeretettel, melynek valóban fényes megnyilatkozása mélyen megthattott és őszinte benső örömmel töltött el, mindenkor szívünk mélyéből viszonzni fogjuk. Károly.

Amnesztia.

A koronázás emlékére a király általános amnesztiát adott, úgy katonai valamint polgári egyéneknek, kivéve az árdrágítókat és uszoráért elítélteket.

Veszprémegeyi Ujság.

Lapunkra 1917. január 1-től kezdve új előfizetést nyitunk.

Előfizetési ár:

egész évre 12 K
fél évre 6 „
negyed évre 3 K
egy óra 1 „

Lapunk az utcán is árusítatik. Egyes szám ára a csütörtöki lapból 8 fillér, a vasárnapi lapból 16 fillér.

Lelkészek, tanítók, k. jegyzők évi 8 koronáért kapják a lapot.

A kiadóhivatal.

Hirek.

— Gróf Tisza István kitüntése. A király gróf Tisza Istvánnak, akit ugyanez alkalommal tart. huszár-századosból őrnaggyá léptetett elő, a legnagyobb magyar rendjelnek, a Szent István-rendnek nagy keresztjéhez a gyémántokat adományozta. — Gyémántot — a gyémántnak.

— Ujévi üdvözlések. Mint minden évben, úgy az idén is megtörténtek a szokásos ujévi üdvözlések.

A vármegeye tisztikara dr. Véghegy Kálmán alispán vezetésével tisztelgett Hunkár Dénes főispánnál, mint a vármegeye politikai exponensénél s közismert szónoki készségével lendületes beszédben köszöntötte. Röviden visszapillantott az elmúlt év véres eseményeire s a jövőt azzal a szép költői metaforával esetehte, hogy ha a mi békeajánlatunk folytán a béke fehér galambjának nem sikerül elhozni részünkre az olaját, majd elhozza azt csőrében a vitéz és erős magyar nemzet számára, a turul. A főispán meleg érzéssel válaszolt az üdvözlésre és igaz jóakaratait biztosította a kiváló, munkás tisztikarát.

Nagyobb jelentőségű volt a tisztikar tiszteletét követő veszprémi munkapárt tisztikarának az üdvözlése, amelynek során a főispán nagyfontosságú politikai kijelentést is tett annak a silány trükknek az ötletéből, hogy a parlamenti ellenzék kormányválságot híresztel s ily módon akarja befolyásolni a közvéleményt ama célja érdekében, hogy a miniszterelnököt, sőt az egész politikáját megbuktassa. Réé Jenő pártelnök bensőségeltjes szeretettel szólt a főispánhoz, mint politikai vezérhez s a jelenlevők általános helyeslése között mutatott rá arra, a magyar ellenzék által nem követett nemes példára, hogy a munkapárt ázotta, amióta a hatalmas kül-elleneségekkel kell a nemzetnek megküzdeni, pártéletét szunnyadni hagyta és politikai akciót nem folytatott. Amde ha a nemzet nagy érdekei úgy parancsolják, akkor képes rá bármikor és nem is fog késlekedni vele. A főispán válaszában biztosította a pártot az iránta mindenkor érzett jóindulatáról és támogatásáról s lelkes éljenzés közben kijelentette, hogy az ellenzék által kiesztelt kormányválságról szó sincsen. Most — ugymond — hogy a koronázáson részt vett, alkalma nyílt beszélni néhány tekintélyes vezető férfiuval és módjában állott információkat szereznii. Ezek szerint a bár ifju, de bölcs, és a magyar nemzet érdekei iránt oly nagy jóakarattal bíró királynál gróf Tisza István — ha lehetséges — még kedveltebb, mint eddig volt s hogy a munkapárt ma erősebb, egységesebb, mint valaha. A nagy örömmel fogadott főispáni szavak teljes megnyugvást keltettek a munkapárt küldöttségénél s e

sorok olvasása révén bizonyára kelteni fognak e vármegye minden jó érzésű hazafiánál.

A munkapárti küldöttség ezután a múltaktól eltérően dr. Véghegy Kálmán alispánt kérte fel a hivatalos helyiségében, ahol ugyancsak Reé Jenő pártelnök mondott meleg szavakban üdvözlő beszédet, itt is hangsúlyozván, hogy a párt működésének, mely személyek elleni küzdelmét sosem folytatott, csak a nagy nemzeti élethalálharc után érkezik el az ideje. Az alispán válaszában szintén reflektált a belpolitika egén tornyosuló felhőkre, de bizik a király igazságszeretében és politikai bölcsességében s annak a reményének adott kifejezést, hogy a munkapárt, amely eddig is megálta a helyét, most is hiven ki fog tartani kimagasló vezére, Tisza István mellett. A maga részéről — természetesen hivatalos kötelességeinek szent előtti tartásával — a pártnak továbbra is hű tagja lesz.

Üdvözölte még az újév alkalmából a Városi Párt az elnökét: dr. Óvári Ferenc orsz. képviselőt. A mintegy 6 tagból álló küldöttség szónoka dr. Rosenberg Jenő v. főorvos volt, aki felemelte a Városi Párt működését, kiemelte Óvári érdemeit. Óvári — ugymond — nemcsak békében, hanem a háborúban is szívén viseli a város érdekeit. „Most midőn a város hajója háborus szirtrekeg ütközött, s a lelki hajótörések menedéket és vigaszt kerestek; ebből a nagy válaágból, szellemi és anyagi katasztrófából az ő könyöröltes szívének lángszöplője és lelkeinek nagy ereje mentette meg a város lakosságát. Répkényt és folyondárt ültetett a romokra a vigasztalás és részvét csillagát gyújtotta fel a szenvedések éjszakáján.” Igen nagy tetszés követte a költői lendületben hővelkedő beszédet s az üdvözölt meleg meghalottsággal mondott érte köszönetet. További, részellen munkásságát ígérte meg a város részére, de kötelességének tartja kiemelni a város jótévőjének, báró Hazai Samu honvédelmi miniszternek az érdemeit, akinek jóakarata nélkül, ha ennyi katonaság nem volna itt, Veszprém a háborúban tönkre mehetett volna. Épp ezért annak idején ezt kötelességének tartja neki meghálálni.

Tisztelegtek még dr. Óváriál dr. Komjáthy László polgármester, dr. Cséle Antal v. főügyész, dr. Hornáth Béla v. főjegyző és még néhány városi tisztviselő. A polgármester üdvözlő szavaiban kijelentette, hogy az elmúlt tíz évet Óvári működése következtében méltán lehet majd a város történetében Óvári-korszaknak elnevezni. — Ezenkívül üdvözölték az egyes hivatalok vezetőiket úgy Veszprémben, mint Pápán.

— **Halálozás.** Fauszt Elek min. tanácsos, nyug. veszprémi pénzügyigazgató e hó 1-én hosszas betegség után elhunyt Veszprémben. Temetése ma, d. u. 4 órakor lesz a Károly-téri gyászházból.

— **Adományok.** E cím alatt lapunk legutóbbi számában közölt nyilvános nyugtázások egyikébe egy kis hiba csuszolt be, amit most helyreigazítottunk. Az utóbbi közlésben ugyanis az foglaltatik, hogy gr. Festetics Pál val. belső titkos tanácsos, nagybirtokos a katonai kórházak részére 500 koronát küldött Hunkár Dénes főispánhoz, mint a Vöröskereszt egyet. veszprémi főközelnökéhez. Ez a tévedés. Mert a jótékony kegyelmes ur ugyan a fentiírt összeget küldte főispánunk kezébe, a kórházakban ápoltszerű katonák részére karácsonyi ajándékkul, ezt azonban nem a vöröskereszt egyet. után tette s így a főispán közvetlenül juttatta el a pénz illetékes helyére.

— **Háborus gazdasági előadások.** A Magyar Gazdaszövetség országszerte gazdasági előadásokat tartat a tél folyamán. Ezen fontos akcióit kiterjeszti Veszprémvármegyére is, ahol január, február és március hónapban a veszprémi, papkeszi-i, tótvázasnyói, nagyvásonyi, lajoskomáromi, pápai, siófoki, foksabadii, devceveri és a bakonybéli

gazdakörökben gazdasági előadást tartat a háborus gazdálkodásról és a háborus rendelkezések magyarázatáról. Veszprémvármegye területén Kajdacsy Endre gazd. egyleti igazgató lesz az előadó, aki meg fogja jelölni mindazon feladatokat, amelyeket a többtermelés érdekében a háboru után a gazdáknak követniök kell.

— **Királyi üdvözet a magyarságnak.** A felsőleges királyi pár tudvalevőleg sajátkezü üdvözlőirattal kedveskedik a magyarságnak a koronázás alkalmából. A honvédelmi minisztérium Hadsegélyző Hivatala levelezőlapokon hozta forgalomba a királyi pár irásának fakszimilejét. E levelezőlapok a koronázás napjának dátumától bélyegeztetnek. Vidékre készségesen eljuttatja a hivatal a levelezőlap egy-egy példányát, aki az elesett katonák özvegyei és árvái javára legálább egy koronát küld be a hivatal főpénztárának (képviseletéhez) az utalványszelvényen K. Ü. (királyi üdvözet) jelzéssel és pontos címmel.

— **Városi képviselőválasztások.** A december 28-án Veszprémben megejtett városi képviselőválasztások eredménye a következő: megválasztották az I. kerületben: dr. Illés Dezső, Pettkó Zsigmond, Suly László, Boór Lajos, dr. Fischer Miklós, póttagok: Szente Gyula, Lőrincz József. II. kerületben: Ábelesz Jenő, dr. Benkő Károly, dr. Hoffer Ármán, Hajdák Gyula; Haagos Imre, Korai Adolf; póttagok: Reininger Lajos, Sárdi Mihály. III. kerületben: dr. Bibó Károly (uj), Radocza Vince (uj), Berger Arnold (uj), dr. Véghegy Kálmán (uj), Kéz Ferenc (uj), Takács József, Hirschfeld Béla; póttagok: Pröder István, Weisz Lipót. IV. kerületben: Lengyel Ignác, Barath Miklós, Neumann Gyula, Nagy Sándor, Pröder József; póttagok: Marton Gyula, Boros József. V. kerületben: Csomai Imre, ifj. Csomai István, Vingelman Antal, Kúzmács Antal, Lohonyay István (uj), dr. Lukács József (uj), Bauer Ádám (uj); póttagok: Fertig Mihály, Supka Mihály. VI. kerületben: Tisztartó Sándor, Fehér Sándor (uj), Takács János, Szöll István (uj), Dukovics Károly (uj); póttagok: Ujj János, Rada Antal.

— **Az ántánt válasza.** Az ántántnak a mi békeajánlatunkra adott válasza visszautasító, ha annak sorait olvassuk. Mindenestre nem szerencsésen van szövegezve. Mert amit a béke előfeltételeinek mond, az voltaképpen a békétárgyalások tárgya. Az pedig az ántánt részére nem komoly dolog, hogy mikor elismeri, hogy — átmenetileg — mi győztünk, akkor mégis ő akar diktálni, aki ma de fakto megvert fél. Egyébként a sorok között ugyan megolvasható, hogy bizony ő is kívánja a békét. Csak úgy tesz, mint a veszto ferhüsta, akinek semmi sincs a kezében és mégis nagy összeget vág vissza, hogy az ellenfelet elriassa: No nem fog neki sikerülni. De azért — amint már megirtuk — meglesz a béke, mert az általános szükséglet. Mi felajánlottuk, az ántánt kénytelen lesz vele; a semlegesek is akarják, mert végre a szekundáns is kimerül, ha hosszu ideig kell vigyázz állásban lennie.

— **A pótrekvirálás.** Amennyire sajnos, hogy polgártársaink egy részének szűkkeblűsége, önzése, szóval kárhoztatandó magatartása folytán a pótrekvirálásra egyáltalán reákerült a sor, viszont annyira örvendetes, hogy az e célból megbízott vállalt tényezők olyan kötelességtudással és buzgósággal teljesítik feladatukat, amely a kívánt sikert biztosítja. Így vármegyénkben is, ahol tisztviselőink a legnagyobb buzgalommal járnak el, nem hőkenve meg attól sem, ha néha egy-egy nagyobb hal kerül horogra. E szerint a legjobb eredményt prognosztizálhatjuk; annál inkább, mert Holitscher Károly orsz. képviselő és élelmezési központi megbízott, aki most is ellenőrző körúton van a vármegye járásaiban, személyesen is utána néz a teendőnek. A legnagyobb köszönet és el-

ismerés illeti meg őt és mindazokat, akik vele kooperálnak, ügybuzgóságukért, amellyel fáradtságot nem kimélve munkálkodnak annak az érdekében, ami a nagy célnak: a háboruban való kitartásunknak és győzelmünknek az előfeltétele, hadseregünk élelmezésének biztosítása érdekében.

— **Lábadozó katonák gazdasági oktatása.** A Veszprémvármegyei Gazdasági Egyesület a veszprémi honvéd lábadozó osztagban elhelyezett katonák részére 3 hóig tartó gazdasági tanfolyamot rendez. Ennek célja, hogy a polgári életben földmiveléssel foglalkozó katonákat megtanítsa az okszerű gazdálkodásra s a háboru utáni többtermelésre. A tanfolyam kiterjeszkedik a falusi nép egészségügyi, jogi és anyagi védelmére is, amennyiben kioktatják a földmivelő népet a fertőző betegségek elleni védekezésre, a te-lekkönyvi eljárás és a házastársak közötti jogviszony megismerésére, a gazdasági jog elemeire. Történelmi előadások is fognak tartatni a hazaszeretet és erkölcs megvilágítására. Vezetője a tanfolyamnak Kajdacsy Endre gazd. egyleti igazgató lesz, előadó társai pedig dr. Vadnay Szilárd megyei főorvos, Havas Jakab törv. hat. állatorvos, Pilitz Ármán járási m. kir. állatorvos, Stierand Kálmán urad. intéző, dr. Barina Leander főgimn. tanár, Kletzár Miksa vm. árvsz. ülnök, Csákány Sándor törvsz. bíró, dr. Lenkey Dezső főhadnagy, kir. jbró, Schön József püspöki főkerétsz. és dr. Sági Ede főhadnagy, ügyvédjelölt.

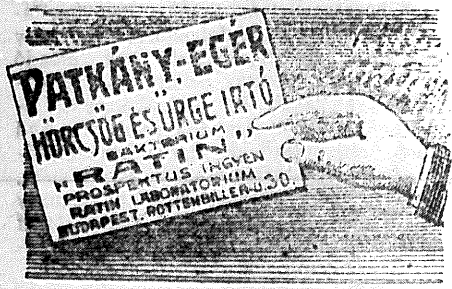
— **Magyar Könyvtár.** A milliónál jóval több száma a Magyar Könyvtár-nak kelt el egy év alatt. Irodalmunkban példátlan kelendőség, egyformán dicsősége a magyar olvasóközönségnek és a vállalatnak. A mai idők érhéletben felfokozták a könyv iránti érdeklődést. Mindenki szívesen menekül az irodalom tiszta légkörébe az élet gondjai, aggodalmai elől, az itthon élők olvasással igyekeznek feledtetni aggodalmaikat, a harc-téren katonáinknak a harc szünetei közben az olvasás a legkedvesebb üdülése. S aki könyvhöz nyúl, legelőszörban a Magyar Könyvtár sárga szép kis füzeteit veszi elő, mert eleve tudja — a vállalat megbízható hírneve már rég meg van alapozva — hogy bármelyik füzete igazán jó, érdekes és be-cses olvasmány. Ki mi iránt érdeklődik, mindent megtalál benne: a régi magyar irodalom legkiválóbb termékeit gondos magyarázatokkal, nemzeti klasszikusainkat, a modern magyar irodalom ugyszólván összes nevezetesebb munkáit, a külföldi irodalmi szín-javát kiűnő fordításokban (versek, regény, novellák; szindarabot, ismeretterjesztő műveket.

Ma már általánosan ismeretes, hogy a Magyar Könyvtár nagy gondal és a leg-jobb izléssel szerkesztett vállalat. Szerkesztője, Radó Antal, szeretettel válogatja ki az egyes számokat. Magyar irodalmi színvonal mellett népszerűség, modern szellem és erkölcsi tisztaság a szempontok, amelyek az egyes füzetek kiválogatásánál uralkodók.

Megható az a szeretet, mellyel a táborban levő katonák viseltetik a vállalat iránt. Hozzá tartozóiktól, ha könyvet kérnek, legtöbbször a Magyar Könyvtár valamely kiadványa az, a tábori könyvkereskedésben már meghitté vált, kedves füzetek a legkapósabb cikkek. A kiadóhivatal alig győz megfelelni a katonák egyre fokozódó keresletének. Terjedését előmozdítja könnyen megközelíthető volta: megkapni mindent, ahol könyveket szoktak venni az emberek s az ára a képzelhető legolcsóbb: 30—60 fillér. A Magyar Könyvtárt olvasni a legolcsóbb szórakozás a mai drága világban, a mellett a legjobb és legnemesebb szórakozás is. Nagy kulturális erő ez az olcsóság; ma már az egyszerű, szegény emberben is fölébredt az olvasás vágya s a Magyar Könyvtár lehetővé teszi neki, hogy ezt a vágyát ki is elé-gíthesse. Az a milliónál több füzet, amely a Magyar Könyvtár révén a magyar közönség

kezébe került, mértéke és egyik eszköze kultúránk hatalmas fellendülésének.

— A Társaság koronázási száma ünnepi köntösben, szövegben és illusztrációban gazdag, aktuális tartalommal jelent meg. Címképét a szent korona, hátulsó borítékoldalát a koronázási palást képe díszíti egy régi rézkarc után. Ugyancsak régi rézkarcok reprodukcióiként közli a lap Albert király, az első Habsburg-uralkodó képét, az országzászlókat, a koronázási jelvényeket és a hatvanhetedik koronázás néhány epizódját. Várady L. Árpád kalocsai érsek, Széchenyi Béla gróf koronaőr és Apponyi Albert gróf ünnepi sorai után Dobay István a magyar királyról ad szárnyaló szép cikket, Podor Gyula 1867. június 8-áról emlékezik. Gyönyörű verset írt Farkas Imre Királyné ruhája címmel. A Társaság előfizetési ára egész évre 28 K, félévre 14 K, negyedévre 7 K. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, Dunapalota-szálló.

HIRDETÉSEKET
FÖLVESZ
A KIADÓHIVATAL.

DIANA
fogkrém

1 korona 20

Eladó

a m. kir. 7. honvéd táborigyűző
ezred pótlótegnél

érett lótrágya

fuvarozás nélkül.

Erdeklődni lehet a m. kir. 7. honvéd táborigyűző ezred **gazdasági hivatalában**, Veszprém, Kossuth Lajos-utca 42. szám.

Iskolaszerek, rajzszerkesztők, papírok,
minden e szakba vágó cikkek a
legolcsóbb áron kaphatók

PÓSA ENDRE

könyvkereskedésében

Veszprém, Rákóczy-tér 3. sz.
(Saját ház.) Telefon-93.

Minden iskolában használható
tankönyvek raktáron vannak.

Zongorák és pianinók

a világ első gyáraiból,
úgyszintén világkiállításon és másutt kitüntetett saját készítmények a legszolidabb árban vásárolhatók és bérelhetők

KERESZTÉLY

hirneves

zongoratermeiben
BUDAPEST,

Vilmos császár-út.

☛ A világhírű Winkelman braunschweigi zongorák egyedüli képviselője. ☛

Ócska zongorák becseréltetnek. Hangolások és javítások szakszerűen s ismert lelkiismeretességgel végeztetnek.